

Rủ Nhau Chúng Ta Về...

Anh nói anh về...anh đã về!
Mà về...như nước chảy lê thê
Mà về...như tóc bay chiều gió
Anh trở về như...thuở bỏ đi!

*Anh về...một bóng trên đường lớn
Không thấy thơ đề vật áo phai (*)
Là bởi hồn không còn ở xác
Thì về...anh vẫn tới tương lai!*

Tương lai...mai, mốt, không hòa giải
Hòa hợp chừng nao bạn với thù?
Một Nước, một Non...người ích kỷ
Con đường hai ngã, rẽ Thiên Thu!

Bao giờ thấy xương trong bánh đúc?
Bao giờ lá gai gói bánh bèo?
Chỉ có rừng còn xanh lá ngón
Chỉ có mắt còn cái ngó theo...

Một dân tộc có ngàn-văn-hiến
Một dân tộc không cần văn minh
Một đất nước mà trăm bộ lạc
Cờ lau rã rượi sử gia...quên!

Nấu rượu chờ nhau mà lửa tắt
Mà bình khô...mà...ly tách vỡ tan
Anh về...một bóng trên đường lớn
Hai bên lề phố xá ngổn ngang!

Anh nói anh về, tôi cũng sắp
mà hai cái bóng...gặp không mừng
Bởi còn đâu nữa hồn trong xác?
Bốn biển năm châu chẳng chỗ dừng!

*Đù mẹ đù cha cái giát giường
Đêm nằm chỉ thấy những đau xương
Mai ông mua nửa đi mần lại
Đù mẹ đù cha cái giát giường! (**)*

Trần Vấn Lệ

